

Izvornik: „**Die Pariser Anschläge – Cui Bono?**“, Thomas Meyer
Der Europäer, Dezember/Januar 2015/16 Editorial, News

Napadi u Parizu – ko ima korist?

Jedan dan, pošto je u Bejrutu bilo ubijeno 40 ljudi kroz napad ISIS-a, dogodila se u Parizu istovremeno na više lokacija serija napada, kada je stradalo više od 130 ljudi i za koje se takođe ISIS oglasila kao vinovnik. Devet meseci posle napada na Charlie Hebda.

Dan posle atentata od 13. novembra dobili smo pismo od Jacques Le Ridera, koji je našim čitaocima poznat po člancima i iz dva intervjuja. Francuski germanista je putovao 13. novembra iz Beča u Pariz. On izveštava:

„Sinoć se desilo najjezivije terorističko krvoproljeće u savremenoj istoriji Pariza. (...) Za parižane je postalo jasno: Oni žive u jednoj opasnoj ratnoj oblasti. Pariz postaje zapadnoevropski Bejrut.“

Le Rider se na dan atentata nalazio u avionu Beč –Pariz i više sati pre tih napada je imao sledeće doživljaje:

„Leteo sam iz Austrije natrag za Pariz (Charles de Gaulle). Već u Beču je dato saopštenje: 'Od danas su ukinute Šengenske regulative u Francuskoj'; dakle pri dolasku u Pariz biće vršena striktna pasoška kontrola. Mislio sam: ovo je neka mera bezbednosti zbog velike konferencije o klimi u Parizu početkom decembra. Na aerodromu CDG vladala je, kako mi se činilo, izvesna neroza na graničnoj kontroli. Nikada nisam video toliko mnogo policajaca i carinskih službenika. Prvi put posle više godina je moj prtljag bio detaljno 'pročešljan' (pasoš ili lična karta doduše nisu bili zahtevani). Nekoliko sati kasnije dogodio se u Saint Denisu i Parizu niz atentata. Ja sam ubeđen, da su bile alarmirane sve sigurnosne službe u Francuskoj i Evropi. (...) Ko su bile te ubice? Kako su mogli da se usred Pariza kreću kao ribe u vodi, opremljeni sa teškim oružjem, i da se neprimećeni organizuju? Otvorena pitanja...“

Na ova pitanja u pojedinostima neće dobro moći da odgovori niko, ko ne pripada tajnim pokretačima akcije koju su drugi izvršili. Ipak se može barem sprečiti, da se nasedne na jednostrano ili pogrešno postavljena pitanja. Na primer, pitanje nije da li se „ISIS“ stvarno nalazi iza tih atentata, već *Cui bono? Ko ima korist od ovih atentata?* Neki odgovor na ovo pitanje ocrtava se već sada sa gotovo neprijatnom jasnoćom: krugovi moći, Rusija, koja se jedina ciljano borila protiv ISIS-a, i htela (i hoće) da je ukloni iz Sirije, da bi Assada ipak još srušila; kao i od USA vođeni NATO, koji bi mogao sve NATO-države da prinudi na krvavi aranžman u Siriji, Francusku pre svih.

Mi podsećamo na to, da je „novi Kalifat“ već u 90-tim godinama prošlog stoljeća pokazan kao politički plan zapadnih moći, npr. u jednom članku časopisa *Economist* na prekretnicu godina 1992/93.

Svi sadašnji ratovi su, duhovno razmatrano, „zastupnici ratova“ arimanskih moći, koje čovečanstvo hoće da zadrže od toga, da nađe puta ka duhu koji je

primeren ovom vremenu, time što neprestano biva zapleteno u teror i rat. Ljudski propagatori ovakvih ratova su u stvarnosti Arimanovi regruti. Njihovi ratovi odvijaju se samo prividno zbog prava, demokratije, zapadnih vrednosti etc.; u stvarnosti oni podrivaju moderni put ka duhu.

Thomas Meyer

Preveo S. N.